

انجیل لوقا

پیشگفتار

۱ از اونجه که خَلْها دست به بَنُوشتن حِکایتِ کارهایی بَرُونه که آمه پَلی اتفاق دَکِته ۲ دَرِست همونتی اونایی که از اوّل با شه چش بَدینه و خادمون کِلامِ بینه، اوناره به اِما بَسپارِسَنه، ۳ مین هم که همه چیز ره از اوّل به دَرِستی تحقیق ها کاردِمه، صلاح ره اینتی بَدیمه که اوناره به صورت منظم شِمِسَه جناب آقای تِئوفیلوس، بَتویسیم ۴ تا از حقیقت اونجه خُوردار بیی، اطمینان پیدا هاکانی.

پیشگویی به دنیا بی_یموئنه یحیای تعمیددهنده

۵ در زَمان هیرودیس، پادشاه یهودیه، کاهنی زندگی کارده که ونه نوم زَکریا بی_یه. وه از کاهنون دسته آیی بی_یه. ونه زَنا الیزابت هم از تیره و تیار هارون کاهن بی_یه. ۶ هر دتا خدا پَلی خارادِم بینه و تموم دستورا و احکام خداوند ره همونجوری که بی_یه، انجام دانه. ۷ اما ویشون وَچه نِداشْتنه، اینسه که الیزابت کورجاق بی_یه و هر دتا خَله پیر بینه.

۸ اِتا بار که نوبت خدمت زَکریا دست بی_یه، وه خدا پَلی کهانت کارده ۹ بنا به رسم کاهنون، قرعه دلّه بوردن به جایگاه مقدس معبد خداوند و بسوزوندین بُخور ونه نوم دَکِته. ۱۰ در وقت بسوزوندین بُخور، تموم مردم حیاط دلّه سرگرم عبادت بینه ۱۱ که یکدفعه فرشته خداوند بر طَرف راست بُخورسوز هِرستا و بر زَکریا ظاهر بییه. ۱۲ زَکریا تا وره بدیه، یکدفعه خَشک بَیته و خَله بَترسیه. ۱۳ اما فرشته وره بائوته: «ای زَکریا، نَترس! ته دِعا مُستجاب بییه. ته زَنا الیزابت تسه اِتا ریکا بدنی یارنه، ونه نوم ره یحیی بَیر. ۱۴ ته پر از شادی و خِشی وونی و خَله ها هم از به دنیا بی_یموئنه وه خِشحال ووننه ۱۵ اینسته که وه خداوند پَلی گت آدم هَسّه. یحیی اصلاً نونه به شِراب و چیزهایی که مست کاندّه، لب بَزنه. حتی شه مار اِشکِم دلّه پر از روح خدا وونه، ۱۶ و خَله از اسرائیلی ها ره بهسوی خداوند خدایشون بَرگردِنه. ۱۷ وه به روح و قدرت ایلیا، پیشاپیش خداوند انه، تا دلهای پی_یرون ره بهسوی وچون و یاعیون ره بهسوی حکمت صالحون بَرگاردِنه، تا قومی ره خداوندسه حاضر هاکانه.» ۱۸ زَکریا فرشته جه بَرسیه: «ایناره کاجه جه بدونم؟ مین پیر مَرَدِمه و مِرِه زَنا هم پیر هَسّه.» ۱۹ فرشته جواب هادا: «مین جبرائیل هَسّمه که در حضور خدا اِسّمه. الان مِرِه بَرسندیه تا ته جه صحبت هاکانیم و این خُور خِش ره ته ره هادم.» ۲۰ الان ته لال وونی و تا روزی که این اتفاق نَکُفه، نَتوندی حرف بَرنی، اینسه که مه حرفا ره که در موقع مقرر اتفاق کَفَنه، باور نکاردی.»

۲۱ در این میون، مردم منتظر زَکریا بینه و تعجب ها کاردِنه، ونه دیر ها کاردِن ره از جایگاه مقدس. ۲۲ وقتی بیرون بی_یموه، نَتونسته مردم جه حرف بَزنه. پس بَفهمِسَنه که روایی جایگاه مقدس دلّه بَدیه، اینسه که فقط ایما و اشاره کارده و تِوان حرف بَروئن ره نِداشته. ۲۳ زَکریا پس از تموم بی_ینه خدمت بَرگردسته شه سره.

۲۴ چند مدت بعد و نه زنا الیزابت آبستن بئیه و پنج ماه سیره نشین بئیه. ۲۵ الیزابت شه پلی گاته: «خداوند موسسه اینتی هاکارده. وه در این روزها میره شامل شه لطف قرار هادا و مه عزت از دست بورده یه مردم پلی ره، به مین بردگاردینه.»

پیشگویی به دنیا بی‌مونه عیسی

۲۶ در ماه ششم، جبرائیل فرشته، خدا طرف چه به اتا شهر در جلیل که ناصره گاتنه، برسیه بئیه ۲۷ تا بوره اتا کیجا پلی که و نه نوم مریم بی‌یه. مریم نومه اسم یوسف بی‌یه از تبار داوود. ۲۸ فرشته و نه پلی بورده و بائوته: «سلام بر ته ای که خله مورد لطف هستی. خداوند با ته هسه.» ۲۹ مریم با شناسنه و نه حرف پریشون بئیه، شه پلی فکر هاکارده که این چه جور سیلامی هسته. ۳۰ اما فرشته و ره بائوته: «ای مریم، نترس! خدای لطف خله شامل ته حال بئیه. ۳۱ الان آبستن وونی، اتا ریکا بدنیا یائی که باید و نه نوم ره عیسی بیری. ۳۲ وه گت وونه، و گت خدای ریکا بخوندسه وونه. خداوند خدا تخت پادشاهی و نه جد داوود ره و ره عطا کانه. ۳۳ وه تا ابد بر تبار یعقوب سلطنت کانه و پادشاهی وه هیچ وقت تموم نونه.» ۳۴ مریم فرشته جه پرسیه: «اینتا چیتی امکان دانه، مین که با مردی نخاتم؟» ۳۵ فرشته جواب هادا: «روح خدا بر ته نازل وونه، و قدرت خدای متعال بر ته سایه دمده. اینسه که اون و چه مقدس و خدای ریکا بخوندسه وونه. ۳۶ الان الیزابت هم که ته فامیل هسه، پیرسری آبستن هسه، و اتا ریکا در راه دانه. آره، وه که گانه کورجاق هسه، شش ماهه آبستن هسه. ۳۷ اینسه که خدا پلی هیچ کاری ناممکن نی‌یه!» ۳۸ مریم بائوته: «کنیز خداوندمه. اونچه میره بائوتی، بووه.» بعد فرشته و نه پلی جه بورده.

مریم بورده الیزابت پلی

۳۹ اتا از اون روزها، مریم راست بئیه و با عجله به شهری در منطقه کوهستانی یهودیه بورده. ۴۰ وه بورده زکریا سیره و الیزابت ره سیلام هاکارده. ۴۱ وقتی سیلام مریم به گوش الیزابت برسیه، و چه و نه اشکم دله تکون بخارده و الیزابت روح خدا جه پر بئیه و ۴۲ با صدای بلند بائوته: «ته زنان دله مبارکی، و مبارک هسه و چه ای که ته اشکم دله ذره!» ۴۳ مین کی هسه که خداوند مار مه پلی بی‌یه؟ ۴۴ وقتی ته سیلام ره شناسمه، و چه خشحالی جه مه اشکم دله حرکت هاکارده. ۴۵ مبارک هسه اون که ایمان بیاره، اینسه که اونچه از جانب خداوند و ره بائوته بئیه، به انجام رسینه.»

سرود مریم

۴۶ مریم در جواب بائوته:

«مه جان خداوند ره پرستش کانه»

۴۷ و مه روح در خدا که نجات دهنده هسه، به وجد انه،

۴۸ اینسه که بر کوچیکه شه کنیز نظر هاکارده.

از این به بعد همه نسلها میره خوشبخت خوندینه.

۴۹ اینسه که اون قادر که و نه نوم قدوس هسه

خله کارهای گتی مه‌وسه هاکارده.

- ۵۰ وَنَه رَحْمَتِ پُشت اندر پُشت
شامل همه کسانی وونه که وَنَجِه تَرَسِنَه.
- ۵۱ وَ شِه بازو جه نیرومندانه عمل کانده
و اونایی ره که فیکرهای متکبرانه در سر دارننه، جدا کانده.
- ۵۲ فِرمانِ وایون ره تخت جه به زیر کُشِنه،
و فروتون ره سرپلند کانده.
- ۵۳ وَ شنایون ره با خار چیزها سِر کانده
و پولدارون ره دست خالی راهی کانده.
- ۵۴ وَ شِه رَحْمَتِ ره به یاد بیارده
و شه خادم اسرائیل ره کمک هاکارده
- ۵۵ هَمونتی که به آمه جد ابراهیم و نسل وه
وعده هادا بی‌یه که تا ابدِ اینتی هاکانه.»
- ۵۶ مریم حدود سه ماه الیزابتِ پَلی بَموندِسّه و بعد بَرَدگِرِدِسْتِه شه سیره.

به دنیا بی‌یموئنه یحیی

- ۵۷ وقتی موقع وضع حمل الیزابتِ بَرَسِیه، اَتا ریکا به دنیا بیارده. ۵۸ هِمسایه‌ها و فامیلها وقتی بَشناسِنَه خداوند شه رَحْمَتِ عظیم ره به وه عطا هاکارده، با وه شادی هاکارده.
- ۵۹ در هَشْتَمین روز، وقتی برای ختنه وَجِه بی‌یمونه، و خاستِنَه وَنَه پی‌یر نوم زَکریا ره بر و بی‌یلن. ۶۰ وَنَه مار بائوته: «نا! وَنَه نوم باید یحیی بوئه.» ۶۱ بائوته: «ته فامیلها هیچ کس این نوم ره نِداشته.» ۶۲ پس با اشاره، نظر وَنَه پی‌یر ره دربارهِ وَنَه وَجِه نوم بَخاستِنه. ۶۳ زَکریا اَتا کاغذ بَخاسّه و در جلوی تعجب همه بَنوِشْتِه: «وَنَه نوم یحیی هَسّه!» ۶۴ همون موقع وَنَه زَبون واز بَبیّه، و با شه زَبون شروع به ستایش خدا هاکارده. ۶۵ تَموم همسایه‌ها بَتَرَسِنَه و مردِم در همه جای کوهستان یهودیه در این باره صَحبتِ کارِدنه. ۶۶ هر کی این حرفها ره اِشناسْتِه، تعجب کارده، پُرسیه: «اینتا وَجِه، چه کسی وونه؟» اینسّه که دست خداوند وَنَه هِمراه دَره.

نُبوتِ زَکریا

- ۶۷ بعد وَنَه پی‌یر زَکریا روح خدا جه پَر بَبیّه و اینتی نبوت هاکارده:
- ۶۸ «ستایش بر خداوند خدای اسرائیل،
اینسّه که به یاری شه قوم بی‌یموه و ویشون ره رهایی هادا.
- ۶۹ وَه اَمِسّه نجات‌دهنده‌ای قَویی
از نَسَل شه خادم داوود، رَسَدِنه.
- ۷۰ هَمونتی که در زمانهای قدیم از زَبون شه انبیای مقدس وعده هادا بی‌یه که
۷۱ اِماره دشمنونِ دست جه و همه‌ی اونایی که اَمِجه بد دارننه
نجات دِنه.

- ۷۲ تا بر آمه نیاگون رَحْمِتِ هاكانه
و شه عهد مقدس ره به یاد بیاره.
- ۷۳ همون قَسیمی ره که آمه پی‌یر ابراهیم اِسّه بَخارده
۷۴ که اِماره دِشمنون دست جه رهایی هاده.
- و اِماره کمک کانده که وِره بدون ترس خِدْمِتِ هاکانیم؛
- ۷۵ وِنه پَلکی با قدوسیت و پارسایی، تموم روزهای عمر ره خِدْمِتِ هاکانیم.
- ۷۶ و ته ای وِچه، نبی خدای متعال بَخوندِسّه وونی،
اینسّه که پیشاپیش خِداوند حرکت کاندی تا راه ره وِنِسّه آماده هاکانی
- ۷۷ و به وِنه قوم این درک ره عطا هاکانی
که با ببخشین ویشون گناه، ویشون ره نجات دِنه
- ۷۸ اینسّه که آمه خِدا رثوف و مهربون هَسّه.
- همینسّه هَسّه که خورشید تابون^۹ ره آسمون جه بر اِما تاپِنِدِنه
- ۷۹ تا اونایی ره که تاریکی و سایه مرگ دِلِه دَرِنه ره، روشنایی هاده.
و آمه قَدِمِها ره در مسیر صلح و آرامش هدایت هاکانه.»
- ۸۰ و اِما اون وِچه رشد کارده و در روح قوی بی‌په و تا روز ظهورش بر قوم اسرائیل در بیابون به‌سر وَرده.